

UNIVERSITATEA DIN ORADEA FACULTATEA DE PROTECTIA MEDIULUI

- CURS: BIOCHIMIE
- CURS 8: VITAMINE ȘI MINERALE

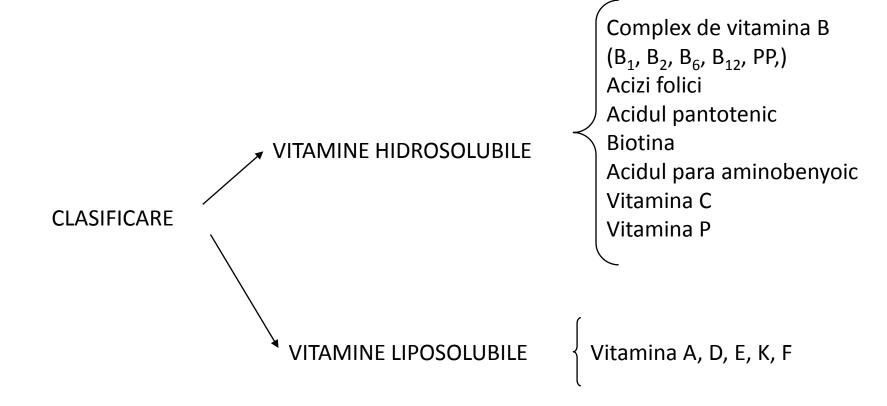
Autor:

Conf. dr. Simona Ioana Vicas

CONTINUTUL CURSULUI

Introducere în biochimie
Glucide. Monoglucide
Oligoglucide. Poliglucide
Lipide. Acizii grași din constituția lipidelor
Alcooli din constitutia lipidelor.Lipide simple Lipide complexe
Protide. Aminoacizi
Peptide. Proteine
Enzime. Clasificarea și nomenclatura enzimelor. Structura și conformația
enzimelor. Specificitatea enzimelor. Cinetica reacțiilor enzimatice.
Acizi nucleici (componentele unei mononucleotide)
Fitohormoni (auxine, gibereline, citochinine, acidul abscisic, etilena) și
pigmenți vegetali (carotenoidici, clorofila a si b, flavonoidici, antociani)
Vitamine si minerale. Clasificare si rol biochimic
Metabolismul glucidelor. Anabolismul glucidelor (Fotosinteza).
Catabolismul glucidelor (glicoliza, ciclul Krebs, degradări fermentative)
Metabolismul lipidelor. Biosinteza gliceridelor. Catabolismul gliceridelor.
Metabolismul protidelor și a amoniacului

VITAMINE

Vitamina B1 se mai numește și **tiamină** (pentru că conține sulf și azot aminic), **aneurină** sau **antinevrită** (pentru că previne și vindecă polinevrita aviară), **vitamină antiberiberi** (pentru că vindecă boala beri-beri).

Produs	Conţinut (mg/100g)
Drojdie de bere	5-25
Germeni de orez	2,8-3,5
Germeni de secară	1,5-2,5
Germeni de grâu	1,2-1,8
Porumb boabe	0,15-0,20
Mazăre	0,28-0,40
Piersici	0,15-0,20
Prune	0,06-0,15
Struguri	0,06-0,1
Lămâi	0,01-0,03

Rol și activitate biologică:

Sub forma esterului pirofosforic (tiaminpirofosfat,TPP), vitamina B1 are un rol fundamental în desfăşurarea normală a unor procese metabolice de bază în organism. TPP, participă la biosinteza unor decarboxilaze, cu rol important în procesele de decarboxilare oxidativă a cetoacizilor, aminoacizilor.

Vitamina B₆ naturală este formată din trei derivaţi piridinici care diferă între ei prin grupările funcţionale legate la C-4:

- -piridoxina sau piridoxolul are gruparea alcoolică (C-4- CH2OH);
- -piridoxalul are grupare aldehidică (C-4-CHO);
- -piridoxamina are grupare aminică (C-4-CH2-NH2).

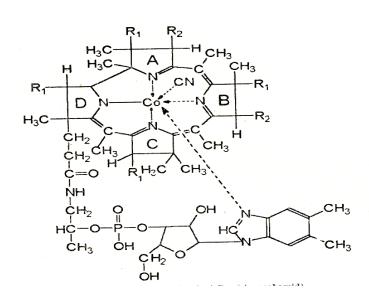
Produs	Conţinut (mg/100 g)
Boabe de soia	1-9
Seminţe grâu	0,3-0,6
Morcovi	1,2
Struguri	0,94-1,1

Rol și activitate biologică:

Sub formă de piridoxalfosfat cu rol de **coenzimă**, vitamina B6, ia parte la numeroase procese metabolice ale proteinelor, lipidelor, glucidelor și a altor substanțe, contribuind atât la biosinteza, cât și la degradarea unor compuși : aminoacizi, monoglucide, acizi organici, compuși heterociclici.

Vitamine B₁₂, Din punct de vedere chimic conţine :

- un nucleu porfirinic modificat (numit nucleu corinic),
- o ribonucleotidă ce are ca bază azotată 5,6-dimetilbenzimidazolul,
- aminopropanol .

Răspândire în natură:

În plantele superioare conţinutul în vitamina B_{12} este extrem de redusă. Ea predomină în regnul animal. Omul îşi procură vitamina B_{12} prin hrană de origine animală (ficat, rinichi, ouă, lapte), iar în cantităţi însemnate prin intermediul florei intestinale.

Rol și activitate biologică:

Vitamina B12 au un rol esențial pentru om în:

- -procesele de creştere,
- -hematopoieză,
- -menţinerea integrităţii celulei nervoase,
- -reacţiile metabolice ale proteinelor, lipidelor şi glucidelor.

Vitamina PP este cunoscută şi sub denumirea de vitamină antipelagroasă, nicotinamidă, niacinamidă, vitamina B4, factor PP. În prezent vitamina PP este reprezentată de acidul nicotinic sau niacina şi de amida sa, nicotinamida sau niacinamida. Formele active ale vitaminei PP sunt coenzimele **nicotinamidadenindinucleotid (NAD)** şi **nicotinamidadenindinucleotidfosfat (NADP).**

Rol și activitate biologică:

Vitamina PP prin formele sale coenzimatice, are un rol esenţial în producerea energiei, prin metabolizarea glucidelor, lipidelor, protidelor şi a altor compuşi.

Vitamina PP este un important factor de creştere pentru numeroase organisme.

Produs	Vitamina PP (mg/100 g)	Produs	Vitamina PP (mg/100 g)
Drojdie de bere	30-106	Nuci	3,0-6,5
Tărâţe de orez	42-96	Fasole	1,45-1,47
Extract de malţ	8-10	mazăre	0,1-2,4
Grâu boabe	6-7	Morcovi	0,4-1,4
Germeni de grâu	5-53	Varză albă	4,5-4,7
Orz încolţit	7,3-7,4	Cartofi	0,9-5,5
Porumb boabe	2,01-2,14	Tomate	0,4-0,6
Ovăz boabe	1,27-3,0	Spanac	0,45-7,65
Fulgi de ovăz	1,33-1,35	Castraveţi	0,8-8,0

Vitamina B2 are formula moleculară $C_{17}H_{20}N_4O_6$. Este formată dintr-un nucleu izoaloxazinic şi riribitol (6,7-dimetil-9-(D-1'-ribitil)-izoaloxazina) de la care îi provine şi numele de **riboflavină**.

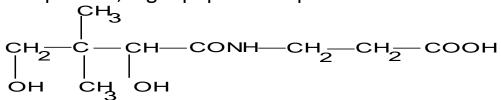
1'(OH CH ₂	OH 	ОН <u>1</u> СН—	ОН _ СН ₂
H ₃ C 7 8 9 N	1 N 2	⁄ 0		
H ₃ C 5 N	3NH 0			R <i>ol şi d</i> Ribofla

Produs	Conţinut(µg/100g)
Concentrat de drojdii	12000-20000
Drojdie de panificaţie	3700
Drojdie de bere	1800-3000
Germeni de grâu	300-1000
Malţ de orz	210
Porumb	100
Struguri	40
Сеарă	20-50
Mere	6-30

Rol și activitate biologică:

Riboflavina are un rol însemnat în organismele vegetale şi animale atât în stare liberă cât şi sub formă de FMN şi FAD, care îndeplinesc rolul de coenzime în numeroase enzime flavinice, ce au un rol esenţial în metabolizarea glucidelor, lipidelor, protidelor şi a altor substanţe, precum şi în antrenarea unor elemente minerale cu valenţă variabilă în activităâi enzimatice, cu rol de cofactori adiţionali.

Acidul pantotenic are formula moleculară $C_9H_{17}O_5N$, și este alcătuit din acidul α , γ -dihidroxi- β , β '- dimetil-butiric numit și acid pantoic, legat peptidic de β -alanină

Produs	Conţinut (µg/g s.u.)
Drojdie de bere	200
Tărâţe de grâu	24
Mazăre boabe uscate	21
Ovăz bob întreg	11
Germen de grâu	8,5
Grâu bob întreg	5,1
Mazăre boabe proaspete	7,0
Porumb	3,1
Portocale	3,4
Mere	0,6
Spanac	1,8
Morcovi	2,5
Roşii	3,7

Rol și activitate biologică:

Forma activă a acidului pantotenic o reprezintă **coenzima A,** numită şi coenzima de acetilare, care are un rol esenţial în metabolismul lipidelor, glucidelor, protidelor, în biosinteza sterolilor etc.

Sub aspect structural se cunosc 2 **biotine** naturale, cu activitate vitaminică, numite α - şi respectiv β -biotina.

β-biotina
$$O = C \xrightarrow[H]{H} C \xrightarrow{C} CH_2$$

$$O = C \xrightarrow[H]{G} C \xrightarrow{C} CH_2$$

$$O = C \xrightarrow{A} C \xrightarrow{C} CH_2$$

Produs	Conţinut (µg/100g)	Produs	Conţinut (µg/100g)
Fasole boabe	9,8	Usturoi	3,5
Drojdie de bere	7,0	Soia	4,0
Spanac	6,9	Struguri	3,5
Porumb	5,8	Orez nedecorticat	2,7
Tărâțe de grâu	5,2	Mazăre verde	1,1
Morcovi	4,0	Făină de grâu	0,7
Ovăz	4,0	Varză albă	0,62
Piersici	4,0	Secară	0,57
Mere	0,43	Tomate	0,4

Rol și activitate biologică:

Biotina are un rol important în creşterea şi funcţionarea normală a organismelor animale şi vegetale. Are un rol cheie în metabolismul glucidelor, lipidelor şi al proteinelor, precum şi în metabolismul energetic celular. Face parte din numeroase sisteme enzimatice care iau parte la biosinteza acizilor graşi, a unor aminoacizi şi glucide. Este un factor de creştere pentru drojdii, ciuperci şi numeroase microorganisme.

Acidul paraaminobenzoic

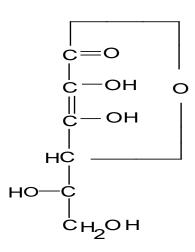
Produs	Conţinut (µg/100g)
Extract de drojdie	156
Drojdie de bere	6-61
Varză uscată	14
Germeni de grâu	1,8
Roşii	1,0
Grâu	0,25
Spanac	0,6
Cartofi	0,12-0,36
Morcovi uscaţi	0,43
Lucernă	0,43

Rol și activitate biologică:

Acidul p-aminobenzoic întră în structura acizilor folici și folinici, și au un rol protector asupra acizilor grași esențiali, adrenalinei, a vitaminelor A și E față de oxidare.

Vitamina C

Produs	Conţinut mg/100g
Ace conifere	100-300
Afine	5
Ardei roşu	250-300
Ardei verde	100-200
Piersici	10-19
Portocale	40-80

Rol și activitate biologică:

Vitamina C are un rol multiplu şi complex în organismele animale şi vegetale:

- stimulează metabolismul glucidelor, lipidelor, glicoproteidelor și a numeroși aminoacizi,
- are o acţiune antioxidantă de apărare a vitaminelor liposolubile și a glutationului,
- îndeplineşte rolul de activator general al metabolismului celular,
- contribuie la formarea colagenului și a substanțelor intercelulare,
- un rol important în stimularea sau inhibarea unor sisteme enzimatice, în lanţul oxidărilor celulare,
- intervine în metabolismul fierului.

Sub aspect chimic, **vitaminele P** sunt glicozide care au ca şi aglicon, pigmenţi din clasa flavonoidelor, larg răspândite în regnul vegetal. Cele mai importante vitamine P au ca aglicon pigmenţi din clasa flavonoidelor sau a izoflavonelor, care derivă de la 2-fenil-benzopironă şi respectiv 3-fenil-benzopironă

Răspândire în natură:

Vitamina P se găsește în organismele vegetale în proporții variabile. Bogate în vitamina P sunt fructele citrice, măceșele, coacăzele negre. În general fructele au un conținut mai ridicat de vitamină P decât frunzele și rădăcinile, cu excepția pătrunjelului și a ceaiului.

Rol și activitate biologică:

Vitaminele P au un rol important. Ele ajută vitamina C în prevenirea și combaterea scorbutului, micșorează permeabilitatea vaselor capilare, fapt pentru care se numesc și vitaminele permeabilității de la care derivă numele de vitamine P.

Se cunosc două vitamine A, vitamina A_1 și vitamina A_2 . Cea mai importantă și mai răspândită este vitamina A_1 , care se mai numește **retinol**, **vitamină antixeroftalmică** sau **vitamina creșterii.**

Răspândire în natură:

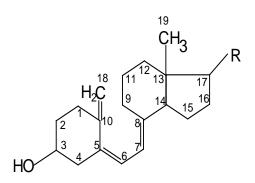
Vitaminele A se găsesc atât în regnul vegetal cât și animal. Provitaminele (carotenoidele) predomină în regnul vegetal. Cele mai importante surse de carotenoide: morcovii (6-8 mg%), fructele de cătină și măceșele (6-7%), fructele citrice (5 mg%), spanacul și varza (3-4 mg%), ardeiul și polenul (2-3 mg%)

Rol și activitate biologică:

Vitaminele A au un rol important în:

- creşterea organismelor tinere,
- protejarea țesuturilor epiteliale,
- procesul vederii.

Vitaminele D sunt substanțe care derivă de la steroli. După natura sterolilor din care provin, se cunosc mai multe vitamine D, notate de la D_2 la D_7 . Pentru ca un sterol sa poată forma vitamine D, trebuie să conțină în inelul B două duble legături conjugate și să aibă hidroxilul de la C-3 liber, neesterificat

Sursa	Conţinut provitaminic D (%)
Alge	0,08
larbă	0,8
Ovăz	1,5
Spanac	1,0
Ulei din grâu încolţit	0,8
Varză	0,05

Rol și activitate biologică:

Vitaminele D favorizează absorbţia calciului şi a fosforului şi au un rol fiziologic important în formarea sistemului osos.

Din punct de vedere chimic, **vitaminele E** sunt derivaţi ai benzopiranului, numit croman. Ele conţin în moleculă o grupare hidroxilică (la C-6), grupări metilenice şi o catenă laterală derivată din fitol. Se cunosc 7 tocoferoli notaţi cu litere greceşti: α , β , γ , δ , ϵ , ζ , η . Cel mai răspândit şi mai important este α – **tocoferolul**

Produs vegetal	Conţinutul tocoferolilor (mg/100 g produs)
Soia	10-12
Fasole	1,2-4,0
Morcovi	1,5-2,0
Migdale	26,10
Arahide	20,16
Pătrunjel	1,8
Zmeură	1,4
Lămâi	0,8
Mere	0,57

Rol și activitate biologică:

- -favorizează reacţiile de fosforilare şi formare a compuşilor macroergici,
- -intervin în procesul de fertilitate,
- -stimulează biosinteza proteinelor,
- -protejează grăsimile împotriva oxidării.

Din punct de vedere chimic, vitaminele K sunt formate dintr-un nucleu naftochinonic care are substituit la C-2 o grupare metilenică și la C-3 o catenă laterală caracteristică fiecărei vitamine formată din 10-50 atomi de carbon. Vitamina K_1 are catena laterală formată din fitil ($C_{20}H_{39}$), iar vitamina K_2 conține radicalul difarnesil ($C_{30}H_{49}$)

$$R = -CH_{2} - CH = C - (CH_{2})_{3} - CH - ($$

Rol și activitate biologică:

- -determină coagularea sângelui prin transformarea fibrinogenului în fibrină,
- -participă activ în oxidările celulare,
- -asigură transportul hidrogenului pe cale neenzimatică,
- -formează în celule importante sisteme de oxidoreducere,

Produs	Vitamina K, µg/g produs proaspăt
Lucernă	65
Spanac	60
Urzici	50
Varză albă	36
Conopidă	40
Fasole	35

Vitaminele F sunt formate dintr-un amestec de acizi grași esențiali, care conțin mai multe duble legături în moleculă și care nu sunt sintetizați de animale. Dintre aceștia cei mai importanți și mai frecvent întâlniți sunt acizii linoleic, linolenic și arahidonic.

Rol și activitate biologică:

- -contribuie la biosinteza lipidelor nesaturate în special a fosfolipidelor și a steridelor,
- -intervine în metabolismul colesterolului,
- -ajută la menţinerea permeabilităţii normale a membranelor celulare, etc.

Continutul în substante minerale este caracteristic pentru fiecare *specie* sau pentru un *organ vegetal* si variază în limite largi în functie de:

- 1. factorii climatici,
- 2. factorii pedologici,
- 3. tehnologia de cultură

Cunoașterea compoziției minerale prezintă importanță pentru:

- 1. Determinarea stării de nutriție a plantelor
- 2. Aprecierea valorii alimentare a produselor horticole/agricole

Proportia cantitativa a elementelor chimice din corpul plantelor variaza, iar acestea sunt împartite conventional în:

- 1. macroelemente, a caror cantitate variaza între 0,01 si 10% din substanta uscata (C, O, H, N, P, K, Ca, S, Mg, Na, Cl si Si)
- 2. microelemente, a caror cantitate variaza între 0,00001 si 0,001% din substanta uscata (Fe, Mn, B, Sr, Cu, Zn, Ba, Ti, Li, I, Br, Al, Ni, Mo, As, Pb, Va, Rb etc.)
- **3. ultramicroelemente,** a caror cantitate este mai mica de 0,00001 din substanta uscata.

<u>Azotul</u> este unul dintre elementele fundamentale ale vietii plantelor. Azotul poate fi luat de plante din sol, din apa, din atmosfera si chiar din corpul altor organisme.

Necesarul de azot al diferitelor specii de plante este variabil.

El intra în structura moleculelor de nucleoproteine, protidelor protoplasmatice, lipoproteinelor din citomembrane, în structura apoenzimelor, a coenzimelor, a vitaminelor B_1 , B_6 , B_{12} , a hormonilor vegetali, a pigmentilor fotosintetici (clorofile si ficobiline) si a stearidelor vegetale.

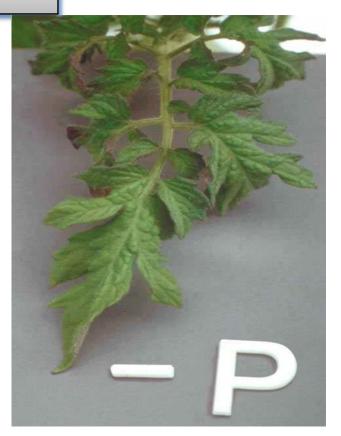
În cazul *carența* de azot, are loc încetinirea sau oprirea creșterii plantelor, frunzele sunt de un verde-deschis, chiar galbene, simptom ce apare mai întâi la frunzele batrâne.

Excesul de azot duce la prelungirea perioadei de vegetatie, la formarea abundenta a frunzelor si la marirea sensibilitatii la boli.

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

<u>Fosforul</u> -este absorbit din mediu sub forma de ioni PO³⁻, ajunge în celula fara a fi redus si intra în compozitia unor compusi organici de mare însemnatate fiziologica. El participa în fotosinteza, glicoliza, ciclul Krebs(au loc trei reactii de fosforilare, în care intermediarii doneaza fosfat de ADP), sistemul Redox al lantului respirator, etc. Fosforul se acumuleaza în organele tinere si în seminte. **Carenta** in fosfor, plantele ramân mici si frunzele se rasucesc, iar pe ele apar pete violet-roscate, radacinile sunt lungi si rare, tulpina rigida, frunzele verde-închis, pâna la albastruverde, luând de multe ori o culoare rosie sau purpurie. Plantele ramân în continuare verzi, dar petitolii si zonele din vecinatatea nervurilor se coloreaza în rosu, datorita formarii antocianilor,

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

<u>Potasiul</u> este un element indispensabil pentru metabolismul plantei, participând în sinteza aminoacizilor si a proteinelor.

Potasiul stimuleaza functionarea unor enzime care participa în procesul de respiratie si în metabolismul glucidelor, în metabolismul azotului si sinteza vitaminelor. El stimuleaza si sinteza clorofilelor si intensitatea fotosintezei. Sporeste capacitatea plantelor de a absorbi apa, si de a rezista la ger si seceta.

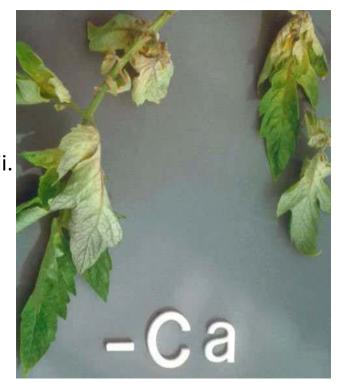
Carenta potasiului in plante are ca rezultat diminuarea continutul de glucide si de substante proteice. Lipsa potasiului produce o perturbare în metabolismul proteinelor, acumulându-se în plante aminoacizi liberi si amide. Carenta de potasiu determina o slaba cloroze si necroze.

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

mentinerea echilibrului hidric celular.

<u>Calciul</u> este absorbit de plante sub forma de Ca²⁺ si se acumuleaza în protoplasma, vacuole, cloroplaste, mitocondrii. Calciul are un rol important în desfasurarea mitozei cu implicatii în organizarea cromozomilor. El joaca un rol important si în fixarea sarcinilor negative la suprafata protoplasmei. Împreuna cu potasiul, calciul participa la

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

Carenta calciului în nutritia plantei se manifesta prin oprirea cresterii, prin rasucirea frunzelor tinere, care capata o culoare verde deschis, vârful vegetativ uscându-se, radacinile ramânând scurte, groase, cu vârfurile uscate. Carenta de calciu apare cel mai frecvent la tomate, varza, morcov, tutun.

Excesul de calciu în plante determina îmbatrânirea prematura, iar excesul de calciu în sol produce insolubolizarea borului, soldata fiziologic cu aparitia clorozei la frunze.

<u>Sulful</u> este absorbit de plante din sol sub forma de ioni SO_4 , 2 ō prin radacini si în cantitate mai mica prin frunze, sub forma de SO_2 din aer, compusi organici cu sulf, ca cistina. Sulful intra în constitutia chimica a unor aminoacizi, a unor enzime si a unor coenzime.

Carenta de sulf produce încetinirea si apoi oprirea din crestere a plantei. Frunzele se îngalbenesc, în parte slab colorate în rosu. si apare o îmbatrânire prematura. În plantele leguminoase, carenta de sulf are efect negativ asupra formarii nodozitatilor pe radacini. La grâu, simptomele apar mai întâi la frunzele batrâne sub forma îngalbenirii si a îmbatrânirii premature.

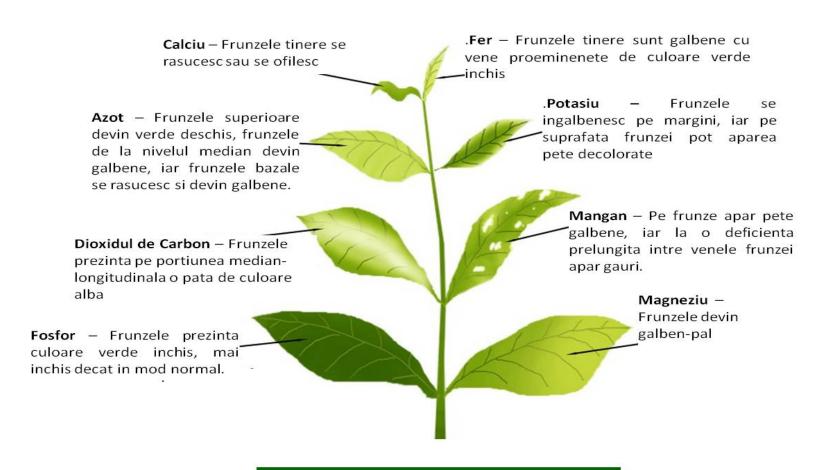
[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

Magneziul - este absorbit de plante sub forma de ioni Mg²⁺. Este un element absolut necesar plantelor, indispensabil formarii clorofilei, în procesul de sinteza a glucidelor, lipidelor si proteinelor. El este un activator al multor enzime necesare respiratiei, activator al enzimelor ce participa în sinteza ARN si ADN.

Carenta magneziului în nutritie se manifesta prin aparitia unei coloratii galbene-portocalii, pe marginea frunzelor sau aparitia unor pete clorotice de culoare verde-închis pe lamina cloriara.

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

Semne ale deficientelor de nutritie

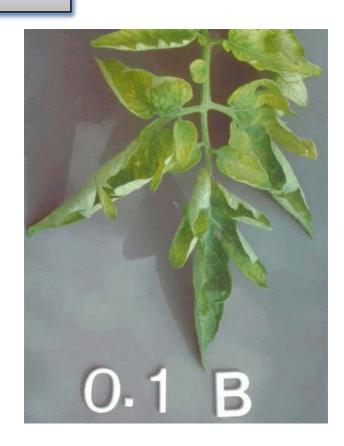
http://www.hortinform.ro/afectiuni-deficiente-nutritie.htm

Borul are un rol fiziologic multiplu, participând în metabolismul plantei, ca anion si formând esteri fiziologici activi. El stimuleaza absorbtia unor macro- si microelemente.

Carenta borului provoaca cloroza, rasucirea si deformarea frunzelor superioare, moartea prin uscare a mugurilor terminali, oprirea proceselor de crestere si dezvoltare, aparitia de pete brune sau negre în interiorul fructelor sau a unor organe.

Excesul de bor are un efect toxic, frunzele se rasucesc si se necrozeaza pe margini.

Cerealele contin cantitati mici de bor (2-5 ppm), iar la leguminoase si crucifere valorile pot fi de 30-70 ppm. Plante indicatoare ale carentei borului în sol pot fi : sfecla, varza, conopida, trifoiul, lucerna, marul, parul.

[Badulescu L., 2010, Biochimie horticolă]

Zincul este indispensabil pentru plante, fiind absorbit sub forma de ioni. El este raspândit la plantele inferioare (alge si ciuperci) si la plantele superioare.

Carenta lui în corpul plantelor se manifesta prin reducerea cresterii plantelor, dispunerea în rozeta a ramurilor si frunzelor terminale, patarea cu galben a frunzelor. Vita de vie, inul, hameiul ricinul si porumbul sunt sensibile la lipsa din nutritie a zincului. Grâul, secara, ovazul si mazarea sunt mai putin sensibile.

*In cazul excesului*de zinc plantele ramân mici, cu manifestari de cloroza. Comportarea lor este diferita; porumbul este rezistent la un continut ridicat, cartoful, in schimb, este foarte sensibil la o concentratie similara.

